ਸਿਰਾਜੁਧੀਨ
ਬਨਾਮ
ਜ਼ੀਨਤ & ਓਆਰ.ਐਸ.
(ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1491 ਦਾ 2023)
ਫਰਵਰੀ 27, 2023

[ਦਿਨੇਸ਼ ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ ਅਤੇ ਸੁਧਾਂਸ਼ੂ ਧੂਲੀਆ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ.]
ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ, 1908 – ਆਰਡਰ XLI ਨਿਯਮ 23, 23A, 24.
33 – ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਰਿਮਾਂਡ – ਜਾਇਜ਼ ਜਾਂ ਨਹੀਂ.
– ਵਾਦੀ-ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਵੱਲੋਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਰੱਦ ਅਤੇ ਰੋਕਥਾਮ ਲਈ ਇੰਜੰਕਸ਼ਨ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋ ਹੋਰ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਵੰਡਾਰੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ – ਇਹ ਚਾਰ ਫੈਸਲੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਅਪੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਾਦੀ-ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਵੱਲੋਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ – ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਖਿਲਾਫ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਾਦੀ-ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਵੱਲੋਂ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਰੱਦ ਅਤੇ ਰੋਕਥਾਮ ਲਈ ਇੰਜੰਕਸ਼ਨ ਦੀ ਮੰਗ ਵਾਲੇ ਉਸ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਖਾਰਜੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਹੀ ਨਿਰਧਾਰਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਬੂਤ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਏ ਗਏ ਸਨ - ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜਾਇਜ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ – ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਫੈਸਲਾ: ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਸਬੰਧੀ ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਦਿਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਧਾਰਨ ਅਸਹਿਣਯ ਜਾਂ ਅਨੁਚਿਤ ਸਨ – ਆਰਡਰ XLI ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਨਿਯਮ 23 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਬਹੁਤ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਇਸ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ – ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਿਮਾਂਡ ਆਰਡਰ XLI ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਨਿਯਮ 23-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਿਰਣਾਇਕ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਣ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਨ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ – ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਨਿਰਦਿਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਜਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕਾਰਨ ਲਈ – ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸੰਭਾਵਨਾਓਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬਲਤਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਿਸਚਾ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਿਆ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਅਪਰਯਾਪਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਨਾ ਨਿਯਮ 24 ਅਨੁਸਾਰ ਆਦੇਸ਼ XLI CPC ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣਾ - ਹੋਰ; ਕੇਵਲ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਬੂਤ ਜੋ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਪਰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਭੇਜਣ ਦਾ ਨਰਮ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾ ਸਕਦੀ - ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਭੇਜਣਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ

ਫੈਸਲਾ: 1. ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਣ ਲਈ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਅਸਲੀ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਭੇਜਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ? [ਪੈਰਾ 8.11]

2. ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 33 ਅਨੁਸਾਰ ਆਦੇਸ਼ XLI CPC ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦਕਿ ਉਕਤ ਨਿਯਮ 33 ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 23 ਅਤੇ 23-ਏ ਅਨੁਸਾਰ ਆਦੇਸ਼ XLI CPC ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਉਕਤ ਨਿਯਮ 33 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਅਨੁਚਿਤ ਰਹੇਗਾ। [ਪੈਰਾ 10]

3. ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਜੋ ਗੱਲ ਇਸ ਦੋਸ਼ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਾਕਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਆਪਣਾ ਮਾਮਲਾ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਥੇ ਉਲਲੇਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਖੋਜਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨਤੀਜੇ ਕਿਉਂ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਂ ਫੈਸਲਾ ਉਲਟਣ ਦੀ ਲੋੜ ਕਿਉਂ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 11.1]

4. ਨਿਯਮ 23 ਅਨੁਸਾਰ ਆਦੇਸ਼ XLI CPC ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਬਹੁਤ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਇਸ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਕੇਵਲ ਨਿਯਮ 23-ਏ ਅਨੁਸਾਰ ਆਦੇਸ਼ XLI CPC ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਇਹ ਹਨ ਕਿ "ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਉਲਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ"। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਥੇ ਉਲਲੇਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੋਸ਼ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਨ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਉਲਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜਾਹਿਰ ਹੈ, ਉਲਟਣਾ ਠੋਸ ਕਾਰਨਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬਲਿਤ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨਾ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 23-ਏ ਅਨੁਸਾਰ ਆਦੇਸ਼ XLI CPC ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੀ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।[ਪੈਰਾ 11.2]PI7-G; 18-A-C]

5. ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਖਾਸ ਸਬੂਤ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਮੁਦਈ/ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਕਦੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਵਾਧੂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਮੌਖਿਕ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਲਾਗੂ ਸਿਦਾਂਤਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ। ਇਸ ਲਈ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਆਮ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 27(1) ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। [ਪੈਰਾ 12]

6. ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਨਿਰਣੇ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਇਹ ਨਿਰਣੇ ਟਿਕਾਊ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕੀ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਮੰਨਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਨਿਯਮ 24 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਰਡਰ XLI CPC ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਨਾ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।[ਪੈਰਾ 13]

7. ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਕੋਈ ਖਾਸ ਸਬੂਤ ਜੋ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਦਾ ਨਰਮ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾ ਸਕਦੀ। [ਪੈਰਾ 14]

8. ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਖਾਸ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਦਿਨੇਸ਼ ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ।

ਛੁੱਟੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ।

2. ਇਹ ਅਪੀਲ 28.06.2019 ਨੂੰ ਕੇਰਲ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਲੋਂ ਅਰਨਾਕੁਲਮ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ

ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹੈ, ਜਿਥੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਾਦੀ (ਇੱਥੇ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1) ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇਕ ਕਰਾਰਨਾਮੇ ਅਤੇ ਰੋਕਥਾਮ ਦੇ ਇੰਜੰਕਸ਼ਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਸ ਦੀ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਤੋਂ ਪਰੀਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਨਾਲ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਹੀ ਨਿਰਧਾਰਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਬੂਤ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਏ ਗਏ ਸਨ।

3. ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ 28.06.2019 ਨੂੰ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਚਾਰ ਵੱਖਰੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਚਾਰ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ [ਦਿਨੇਸ਼ ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ।]

ਸਬੰਧਤ ਮੁੱਦੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਰ.ਐਫ.ਏ. ਨੰਬਰ 247 ਦੀ 2014 ਜੋ ਕਿ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 293 ਦੀ 2012 ਤੋਂ ਉੱਤਪੰਨ ਹੋਈ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਸਬਆਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਕਰੁਨਾਗਪਲੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀ (ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 390 ਦੀ 2006 ਜੋ ਕਿ ਸਬਆਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਕੋਲਮ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀ) ਪਰ, ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਸਮਝ ਲਈ, ਉਕਤ ਚਾਰ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ-ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਗਏ ਨਿਰਣਾਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਹਵਾਲਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਬੰਧਤ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ:

3.1. ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਖਿਲਾਫ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਵਾਬੀਆਂ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਭੈਣਾਂ, ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 5 ਵਜੋਂ, ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੰਬਰ 285 ਦੀ 2006 ਮਿਤੀ 15.03.2006 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ (ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 293 ਦੀ 2012) ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਕਰੁਨਾਗਪਲੀ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੀ।

3.2. ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਮਾਂ ਸਾਰਣੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 54 ਏਰੇਜ਼ ਅਤੇ 90 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਬਣੀ ਸਿਨੇਮਾ ਥੀਏਟਰ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਬਲਾਕ ਨੰਬਰ 5, ਰੀਸਰਵੇ ਨੰਬਰ 551/3 ਦੀ ਅਦੀਨਾਦੂ ਪਿੰਡ, ਕੁਲਸੇਖਰਾਪੁਰਮ ਪੰਚਾਇਤ, ਕਰੁਨਾਗਪਲੀ ਤਾਲੁਕਾ, ਕੋਲਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬੀਆਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਿੱਚ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਵਾਬੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਵੰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੰਬਰ 291 ਦੀ 2003 ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਮਾਂ ਸਾਰਣੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਵਾਬੀਆਂ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵੀ ਜਵਾਬੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਉਸ ਸਿਨੇਮਾ ਥੀਏਟਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਪਤੀ ਸਾਂਝੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ‘ਥਰੰਗਮ ਥੀਏਟਰ’ ਨਾਮਕ ਸਿਨੇਮਾ ਥੀਏਟਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

3.3. ਮੁਦਾਈ-ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਕੇਸ ਅਨੁਸਾਰ, 15.03.2006 ਨੂੰ, ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 5 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਕਰੁਨਾਗਪਲੀ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਿਲਮ ਡਿਸਟ੍ਰੀਬਿਊਟਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬੰਧ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਿਹਾ; ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪਤੀ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ, ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 5 ਦੇ ਪਤੀਆਂ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਖਾਸ ਦਿਨ ਨੂੰ ਹੀ ਉਕਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਸਿਨੇਮਾ ਥੀਏਟਰ ਦੀ ਕਾਰਜਪ੍ਰਣਾਲੀ ਉੱਤੇ ਅਸਰ ਪੈਣਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਪੂਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਭਰੋਸਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ। 15.09.2006 ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 5 ਤੋਂ ਸਿਨੇਮਾ ਥੀਏਟਰ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ, ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ 15.03.2006 ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਦੌੜੀ ਗਈ ਅਤੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਉਹ ਸਮਝ ਗਈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋਰ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਕਤ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਖਾਲੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਸੀ।

3.4. ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਫਰੇਮਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਅਤੇ ਮੌਖਿਕ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਿੱਥੇ, ਮੁਦਾਈ-ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਿਊ-1 ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਿਊ-2 ਵਜੋਂ ਜਾਂਚਿਆ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਡੀਡਬਲਿਊ-1 ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਡੀਡਬਲਿਊ-2 ਵਜੋਂ ਜਾਂਚਿਆ ਗਿਆ।

3.5. 2012 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 293 ਵਾਲੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੁਦਾਈ-ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਰੋਕਥਾਮ ਦੇ ਇੰਜੰਕਸ਼ਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 238 ਦੇ 2012 ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਓਐਸ ਨੰਬਰ 293 ਦੇ 2012 ਅਤੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 238 ਦੇ 2012 ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ 28.01.2014 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਇੱਕੱਠੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਦਾਈ-ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇਹ ਖੋਜਣ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇੰਟਰ ਅਲੀਆ, ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸੰਭਾਵਨਾਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇ ਕੇ, ਉਸਦੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਦੇ ਪਤੀਆਂ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ (ਐਕਸ.ਏ-1) ਨੂੰ ਅਮਲੀ ਬਣਾਇਆ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਲਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਨਵੀਂ ਫਿਲਮਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੀ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੁਦਾਈ-ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਵੱਲੋਂ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਜਾਂਚਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਜਿਸਨੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 18721 ਦੀ ਧਾਰਾ 103 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਬੂਤ ਦੇ ਭਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ। ਬਿਨਾਂ ਬਹੁਤ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਖੋਜਾਂ ਦਾ ਨੋਟ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਹੈ: -

“22…..ਇਸ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਹਾਲਾਤ ਕਦੇ ਵੀ ਮੁਦਾਈ ਵੱਲੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਏ ਗਏ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸੰਭਾਵਨਾਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇ ਕੇ ਡੀ3 ਅਤੇ ਡੀ5 ਦੇ ਪਤੀਆਂ ਨੇ ਐਕਸ.ਏ1 ਨੂੰ ਅਮਲੀ ਬਣਾਇਆ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਲਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਤਰਕ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਫਿਲਮਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ….

[ਦਿਨੇਸ਼ ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ.]

24. ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁਦਾਈ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਸਟ.ਏ1 ਧੋਖਾਧੜੀ, ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਦਬਾਅ ਆਦਿ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਸੀ, ਮੁਦਾਈ ਵੱਲੋਂ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਗਵਾਹੀ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਜਿਸਨੇ ਐਕਸਟ.ਏ1 ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਜਿਥੇ ਮੁਦਾਈ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਨਵੀਂ ਫਿਲਮਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਡੀ3 ਅਤੇ ਡੀ5 ਵੱਲੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 103 ਅਨੁਸਾਰ ਸਬੂਤ ਦਾ ਭਾਰ ਉਸ 'ਤੇ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਐਕਸਟ. ਏ1 ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੁਦਾਈ ਵੱਲੋਂ ਡੀ1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਵੈਚਛਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਭਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਦਾਈ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ।”

3.6. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਵੇਂ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਜੋ ਕਿ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 293 ਦੇ 2012 ਅਤੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 238 ਦੇ 2012 ਸਨ, ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਉੱਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

3.7. ਹੋਰ ਦੋ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਜੋ ਕਿ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 181 ਦੇ 2007 ਅਤੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 497 ਦੇ 2006 ਸਨ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 5 (ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੀਆਂ ਭੈਣਾਂ) ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਥੀਏਟਰ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸ਼ਾਪਿੰਗ ਕੰਪਲੈਕਸ ਦੇ ਵਿਭਾਜਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਭਾਜਨ ਲਈ, ਜੋ ਕਿ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਭੈਣਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ।

3.8. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੈੱਟ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੁਦਾਈ-ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰੋਕਥਾਮ ਦੇ ਹੁਕਮ ਲਈ ਸਨ, ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਉਸਦੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋ ਹੋਰ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜੋ ਕਿ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਭਾਜਨ ਲਈ ਸਨ, ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਚਾਰ ਫੈਸਲੇ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਵੱਲੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਅਪੀਲਾਂ ਰਾਹੀਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਆਰ.ਐਫ.ਏ. ਨੰਬਰ 96 ਦੇ 2012 (ਓਐਸ ਨੰਬਰ 497 ਦੇ 2006 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ), ਆਰ.ਐਫ.ਏ. ਨੰਬਰ 287 ਦੇ 2010 (ਓਐਸ ਨੰਬਰ 181 ਦੇ 2007 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ), ਆਰ.ਐਫ.ਏ. ਨੰਬਰ 238 ਦੇ 2014 (ਓਐਸ ਨੰਬਰ 238 ਦੇ 2012 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ) ਅਤੇ ਆਰ.ਐਫ.ਏ. ਨੰਬਰ 247 ਦੇ 2014 (ਓਐਸ ਨੰਬਰ 293 ਦੇ 2012 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ)। ਇਹ ਚਾਰੇ ਅਪੀਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਇਸਦੇ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ 28.06.2019 ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ।

4. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਸਿਰਫ ਆਰ.ਐਫ.ਏ. ਨੰਬਰ 247 ਦੇ 2014 (ਓਐਸ ਨੰਬਰ 293 ਦੇ 2012 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ) ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਚਾਰ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮਕਸਦ ਲਈ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਲਈ, ਇਸ ਦੋਸ਼ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਖੋਜਾਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਨੋਟ ਲੈਣਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ।

4.1. ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਠਣ ਵਾਲਾ ਆਮ ਮੁੱਦਾ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ-ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਿਰਦਾਰ ਯਾਨੀ, ਥੀਏਟਰ ਨਾਲ ਜਮੀਨ ਅਤੇ ਸ਼ਾਪਿੰਗ ਕੰਪਲੈਕਸ ਨਾਲ ਜਮੀਨ ਪੰਜ ਭੈਣਾਂ, ਅਰਥਾਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 4 ਨੇ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀ ਸੀ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੀ ਵੰਡ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦਾ ਕਿਰਦਾਰ ਧਾਰਨ ਕਰਨਗੀਆਂ ਜਦੋਂ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦਾ ਗਠਨ ਹੋਇਆ; ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਹ ਸਿਧਾਂਤ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਆਚਰਣ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਸੰਪਤੀ ਵਜੋਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਸਾਂਝੇਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ 10.11.2004 ਅਤੇ 17.01.2004 ਨੂੰ ਪੰਜ ਭੈਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਯੁਕਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਦੋ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵੰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਧੀਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੰਜ ਭੈਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਮਾਲਕੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਜੋਂ ਹੀ ਰਹੀਆਂ। ਇਸ ਲਈ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿ-ਮਾਲਕੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਨਤੀਜਤਨ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 497 ਦੇ 2006 ਅਤੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 181 ਦੇ 2007 ਲਈ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਸਬੰਧੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ: -

> “13. ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿ-ਮਾਲਕੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ OS 497/06 ਅਤੇ OS 181/07 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਸਿਰਫ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਐਸਾ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।”

4.2. ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵੱਲ ਮੁੜ ਜਾਂਦਿਆਂ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਪਹਿਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ, ਓਐਸ ਨੰਬਰ 238 ਦੇ 2012 ਨੂੰ ਸੰਦਰਭਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਪਲੇਂਟਿਫ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਬਚਾਅਕਾਰੀ ਰੋਕ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਰਾਹਤ ਫਰਮ ਦੀ ਸਾਂਝੇਦਾਰ ਵਜੋਂ ਹੋਰ ਸਾਂਝੇਦਾਰਾਂ ਖਿਲਾਫ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਇਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਇਸ ਲਈ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਭਾਰਤੀ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਐਕਟ, 1932 ਦੀ ਧਾਰਾ 69(1) ਅਧੀਨ ਵਰਜਿਤ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ (ਓਐਸ ਨੰਬਰ 238 ਦੇ 2012) ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

5. ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ OS ਨੰਬਰ 293 ਦੇ 2012 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ:-

"17. OS 293/12 ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਸ ਤੋਂ FA 247/14 ਉੱਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ Ext.A1 ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਹਨ: -

(a) ਜਾਇਦਾਦ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਸੰਪਤੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਭਾਈਵਾਲੀ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਈਟਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਬੇਚਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।
(ਅੱਡਾਂਕੀ ਨਾਰਾਇਣੱਪਾ ਬਨਾਮ ਭਾਸਕਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨੱਪਾ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਅਤੇ ਹੋਰ AIR 1966 SC 1300)।

(b) ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲ ਨੂੰ ਭਾਈਵਾਲੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਵੇਚਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀਆਂ ਹਨ।

(c) "ਨੈਨ ਐਸਟ ਫੈਕਟਮ" – ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਫਿਲਮ ਦੇ ਵਿਤਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਾਗਜ਼ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ; ਉਸ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।"

5.1. ਉਪਰੋਕਤ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਮਾਲਕੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਸੰਪਤੀ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਵਿੱਚ (Ex. A-1) ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਾਂਝੀ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦਾ 1/5ਵਾਂ$_{SUPERSCRIPT}$ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਦੋ ਆਧਾਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਅੱਗੇ ਵਧਦਿਆਂ, ਨੈਨ ਐਸਟ ਫੈਕਟਮ ਸਬੰਧੀ ਤੀਜੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਕੁਝ ਹਾਲਾਤ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹਾਲਾਤ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇਬਾਜ਼ੀ ਸੈੱਟਾਂ ਬਾਰੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ: -

"21. ਉਪਲਬਧ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ, ਕੁਝ ਹਾਲਾਤ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਮੁਦਾਇਆਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਫਰਮ ਦਾ ਮੈਨੇਜਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਜਿਸ ਦਿਨ Ext.A1 ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਉਸ ਦਿਨ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ। ਉਸ ਦਿਨ ਉਸ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ Ext.A1 ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਅਤਿ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। Ext.A1 ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਨੂੰ 23.11.05 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ  ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕਥਿਤ ਸਮਝੌਤਾ ਸਾਰੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। Ext.A1 ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਇਕੱਲੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ। ਇਹ ਆਮ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਸੰਭਵ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜੋ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸਿਰਾਜੁਦੀਨ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਮੰਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ ਪਤੀ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸੀ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮੁਦਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ Ext.A1 ਸ਼ੇਅਰ ਇਕੱਲਾ, ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ. ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਪੈਸਿਆਂ ਦੀ ਫੌਰੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਆਮ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਝਦਾਰ ਖਰੀਦਦਾਰ ਖਰੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ਼ 1/5 ਸ਼ੇਅਰ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਵਿਸ਼ਾ ਮਾਮਲਾ ਇੱਕ ਥੀਏਟਰ ਹੈ। ਅੱਗੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ Ext.A1 ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਦਾ ਹੈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 6 ਲੱਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ, Ext.A1 ਲਈ ਕੁੱਲ ਭੁਗਤਾਨ 50 ਲੱਖ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਹੈ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਪਾਥੂ ਬਨਾਮ ਕਥੀਸਾ ਉਮਾ, [1990(2) KLT SN.51], ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਏ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਸਹੀ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ

ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੋਨਨ ਬਨਾਮ ਕੁੱਟੀਪੇਨੂ[1987 (2) KLT 455] ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ, ਜਦੋਂ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਬੂਤ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ

22. ਉਪਰੋਕਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਮੁਦਾਇਆਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਲਾਤ ਹਨ, ਜੋ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹਨ। Ext.A1 ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, Ext.B17 ਵਿਕਰੀ ਨੋਟ ਥੀਏਟਰ ਵਿੱਚ ਫਰਨੀਚਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ ਬਾਰੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ Ext.A1 ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, Ext.A1 ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ; ਉਸ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਥੱਲੇ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਲਿਖਾਰੀ ਨੂੰ ਗਵਾਹੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਲਿਖਾਰੀ ਉਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਵਿਭਾਜਨ ਅਧੀਨ ਭੈਣਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਹੋਰ ਦੋ ਵਸਤੂਆਂ (ਵ (ਆਈਟਮਾਂ 1 ਅਤੇ 4) ਜੋ ਵੰਡ ਅਧੀਨ ਭੈਣਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਵਿਚ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪਤੀ ਦਾ ਭਰਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਨਾਲ ਐਸ.ਆਰ.ਓ. ਕੋਲ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ defrauded ਨੇ ਗਵਾਹ ਦੇ ਬਕਸੇ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਧੀਨ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਤਹਿਤ ਪਤੀ ਨੂੰ ਏ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਪਤਨੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਗਵਾਹ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਏ ਗਏ, ਮੁਦਈ ਇੱਕ ਅਹਿਮ ਗਵਾਹ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਗੈਰ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵੱਡੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।"

5.2. ਉਪਰੋਕਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਹੀ ਨਿਰਧਾਰਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਬੂਤ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਏ ਗਏ ਸਨ; ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤ ਵਿਕਰੀ ਪੱਤਰ ਦੇ ਹੱਕ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਅਪਰਯਾਪਤ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਅਤੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਨਿਸਕਰਸ਼ ਕੱਢਿਆ:-

“23. ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ, ਮੈਂ ਨੋਟਿਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਹੀ ਨਿਰਧਾਰਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਬੂਤ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਏ ਗਏ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤ ਐਕਸਟ.ਏ1 ਵਿਕਰੀ ਪੱਤਰ ਦੇ ਹੱਕ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਅਪਰਯਾਪਤ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਗੁਜ਼ਰਨ ਸਬੰਧੀ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਹੀ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਓਐਸ 293/12 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣਾ ਪਵੇਗਾ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਆਰ.ਐਫ.ਏ. ਨੰਬਰ 96/12, 827/10, 238/14 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪਰ ਬਿਨਾਂ ਖਰਚੇ ਦੇ। ਆਰ.ਐਫ.ਏ. 247/14 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਓਐਸ 293/13 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਰੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ 24.07.2019 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ।”

6. 28.06.2019 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਿਆਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਰਯਾਪਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਪਲੇਂਟਿਫ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਵੱਲੋਂ ਆਪਣਾ ਮਾਮਲਾ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਅਸਫਲਤਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਦੌਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਲਈ ਛੱਡੀ ਦੇਣ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਪਹਿਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣਾ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਤਾਜ਼ਾ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਦਸਿਆ ਕਿ ਪਲੇਂਟਿਫ-ਜਵਾਬੀ

ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੈਧ ਕਾਰਨ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ। ਉਲਟਾ, ਉਸ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਬਲਕਿ, ਪਲੇਂਟਿਫ ਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ, ਜੋ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਗਵਾਹ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਪੀਡਬਲਿਊ-1 ਵਜੋਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 114 ਦੇ ਉਦਾਹਰਣ (ਜੀ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਿਆਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਅਨੁਮਾਨ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਵਾਹ-ਬਾਕਸ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 1, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ. ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ (1) ਦੇ ਤੱਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਸਥਾਪਿਤ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਏ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਹਾਲਾਤ ਸਨ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਵਾਜਬ ਨਜ਼ਰੀਆ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸੰਭਾਵਿਤ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਲਈ, ਸੂਟ ਲਈ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੇਸ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਡੀ novo। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ v. ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ: (2008) 8 SCC 485.

7. ਉਲਟ, ਪਿਛੋਕੜ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ, ਮੁਦਾਈ-ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇਕ ਖਾਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਦੋਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਉਚਿਤ ਨਿਰਧਾਰਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਬੂਤ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਏ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਕੋਲ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸੁਓ ਮੋਟੂ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਦੀ ਵੀ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਨਸਾਫ ਦੇ ਅੰਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ, 1982 ਦੇ ਆਰਡਰ XLI ਦੇ ਨਿਯਮ 23, 23-ਏ, 24, 27(1)(ਬੀ) ਅਤੇ 33 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤ ਨਾਕਾਫੀ ਸਨ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਖਿਲਾਫ ਉਚਿਤ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ।

'2 ਸੀਪੀਸੀ', ਛੋਟੇ ਵਿੱਚ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਦਾਈ-ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਪਤੀ ਇੱਕ ਯੋਗ ਗਵਾਹ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਥੀਏਟਰ ਦਾ ਮੈਨੇਜਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਥੀਏਟਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਾਈ-ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਗਵਾਹ-ਬਾਕਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੁਦਾਈ ਦੇ ਖੜੇ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਜੋਂ ਸੇਫ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਮੁਦਾਈਆਂ ਵੱਲੋਂ ਗਲਤ ਬਿਆਨਬਾਜੀ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ, ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 23.11.2005 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲਾ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕਥਿਤ ਸਮਝੌਤਾ ਵੀ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦਿਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਸੰਜੇ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਝਾਰਖੰਡ: (2022) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 247 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

8. ਅਸੀਂ ਵਿਰੋਧੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਗੌਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ।

8.1. ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਉੱਤੇ ਕੁਝ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ, ਅਸੀਂ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਬਾਰੇ ਉਹਨਾਂ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਥੇ ਹੀ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਣ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਅਸਲ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਦੇ ਨੇਵੇ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਜਾਇਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ?

9. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਣ ਲਈ ਬੁਲਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲ ਅਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ

ਨਾਲ, ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਥਾਂ ਤੇ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

9.1. ਆਰਡਰ XLI CPC ਦੇ ਨਿਯਮ 23, 23-ਏ, 24, 27 ਅਤੇ 30 ਵਿੱਚ ਸਮਾਹਿਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ: -

“23. ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਦੀ ਰੀਮਾਂਡ.-ਜਿਥੇ ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਤੋਂ ਡਿਕਰੀ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਬਿੰਦੂ ਉੱਤੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਉਲਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰੀਮਾਂਡ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਮੁੱਦੇ ਜਾਂ ਮੁੱਦੇ ਰੀਮਾਂਡ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਮਾਏ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜੇਗੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਡਿਕਰੀ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਨਾਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਸਮੇਤ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਮੂਲ ਨੰਬਰ ਹੇਠ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਦਾਖਲ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰੋ; ਅਤੇ ਮੂਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਵਾਹੀ (ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ) ਸਾਰੇ ਉਚਿਤ ਅਪਵਾਦਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੀਮਾਂਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਗਵਾਹੀ ਹੋਵੇਗੀ।

23-ਏ. ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਿਮਾਂਡ.-ਜਿਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਅਗਰ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਉਲਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁੜ ਟ੍ਰਾਇਲ ਦੀ ਲੋੜ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲੇਟ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 23 ਅਧੀਨ ਹਨ।

24. ਜਦੋਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤ ਪਰਯਾਪਤ ਹਨ, ਅਪੀਲੇਟ ਅਦਾਲਤ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤੈਅ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ.-ਜਦੋਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤ ਅਪੀਲੇਟ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਪਰਯਾਪਤ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਪੀਲੇਟ ਅਦਾਲਤ, ਜੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੈੱਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤੈਅ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

*****

*****

*****

27. ਅਪੀਲੇਟ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ.-

(1) ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ, ਚਾਹੇ ਮੌਖਿਕ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ, ਅਪੀਲੇਟ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਜੇ- (2) ਜਿਥੇ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲੇਟ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਦਾਖਲੇ ਦਾ ਕਾਰਣ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰੇਗੀ।

***** ***** *****

33. ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ

ਅਪੀਲਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਕਿ ਪਾਸ ਜਾਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਰ ਜਾਂ ਵੱਖਰਾ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਜਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਸਿਰਫ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਜਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ

ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਜਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਐਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਕ੍ਰਾਸ-ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜੀ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਹੋਏ ਹੋਣ ਜਾਂ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਜਾਂ ਵੱਧ ਫੈਸਲੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਣ, ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਅਪੀਲਤ ਅਦਾਲਤ ਧਾਰਾ 35A ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਉਸ ਐਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏਗੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਤੋਂ ਫੈਸਲਾ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

9.2. ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਹੈਦਰਾਬਾਦ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ XLI ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਨਿਯਮ 23 ਅਤੇ 23-ਏ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਹੇਠਾਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ:

"32. ਅਪੀਲਤ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਰੀਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਰਕ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਆਰਡਰ 41 ਨਿਯਮ 23 ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਆਧਾਰ ਕੀ ਹੈ, ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੂਜੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

33. ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਆਰਡਰ 41 ਨਿਯਮ 23-ਏ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਆਕਰਸ਼ਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁੜ ਟ੍ਰਾਇਲ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁੜ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਉਲਟਣ ਯੋਗ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 41 ਨਿਯਮ 23 ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

34. ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੀਮਾਂਡ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ....."

9.3. ਸੰਜੇ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ: -

"7. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਸਿਦਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਵਜੋਂ, ਆਰਡਰ 41 ਨਿਯਮ 27CPC ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਸਾਧਾਰਣ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸੇ ਸਮੇਂ, ਜੇਕਰ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਜੋ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਸੰਦੇਹ ਦੇ ਬੱਦਲ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਮੁੱਖ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸਿੱਧਾ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਅਸਰ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਯਹਾਂ ਤੱਕ ਕਿ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਆਰਡਰ 41 ਨਿਯਮ 27CPC ਅਧੀਨ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਦੀ ਉਤਪਾਦਨ ਦੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕਾਰਨ ਲਈ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

8. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਏ. ਅੰਦੀਸਾਮੀ ਚੇਟੀਅਰ ਬਨਾਮ ਏ.ਸੁਬ੍ਬੁਰਾਜ ਚੇਟੀਅਰ [(2015)17 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 713] ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਯਤਾ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤਤਾ ਜਾਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਇਹ ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕਾਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਇਹ ਹੈ, ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰੇ ਬਿਨਾਂ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

10. ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ XLI ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਨਿਯਮ 33 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਜੋ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਕਤ ਨਿਯਮ 33 ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਆਮ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਰੀਮਾਂਡ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਆਰਡਰ XLI ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ 23 ਅਤੇ 23-ਏ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ, ਉਕਤ ਨਿਯਮ 33 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਅਨੁਚਿਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਂਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰੀਮਾਂਡ ਦਾ ਹੁਕਮ ਆਰਡਰ XLI ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਹੋਰ ਹਵਾਲੇ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

11. 28.06.2019 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਿਯਮਿਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਿਆਂ ਵੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਧਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਅਸਹਿਣਯ ਜਾਂ ਅਨਿਆਇਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ, ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੁਝ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਮੁਦਾਈ (ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 21 ਵਿੱਚ) ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹਾਲਾਤ ਜੋ ਵਿਚਾਰਧੀਨ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹਨ (ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 22 ਵਿੱਚ) ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਹੀ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਬੂਤ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਹਨ; ਅਤੇ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਹੱਕ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਨਿਰਧਾਰਨ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਅਪਰਯਾਪਤ ਹਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੋਰ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਧੀਨ ਦੇ ਪਾਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ।

11.1. ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਟਿੱਪਣੀਆਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਨਾਲ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਾਈ ਆਪਣਾ ਮਾਮਲਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਯੋਗ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਥੇ ਉੱਪਰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ ਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨਿਰਧਾਰਨਾਂ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਸਨ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

11.2. ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਚੂਕਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਅਪੀਲੇਟ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਰੀਮਾਂਡ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵੱਲ ਸੰਦਰਭਿਤ ਕਰੀਏ, ਤਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੀਮਾਂਡ ਦੀ ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਜਸਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ, ਆਰਡਰ XLI CPC ਦੇ ਨਿਯਮ 23 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੀਮਾਂਡ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਬਹੁਤ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਧਾਰਾ ਇਸ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਚਾਰਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰੀਮਾਂਡ ਸਿਰਫ ਆਰਡਰ XLI CPC ਦੇ ਨਿਯਮ 23-ਏ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹਨ ਕਿ “ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁੜ ਟ੍ਰਾਇਲ ਦੀ ਲੋੜ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ”। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਥੇ ਉੱਪਰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਕਿ ਕਿਉਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਿਆ ਗਿਆ। ਜਾਹਿਰ ਹੈ, ਉਲਟਾਉਣਾ ਠੋਸ ਕਾਰਨਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬਲਿਤ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਣਾ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰੀਮਾਂਡ ਨੂੰ ਆਰਡਰ XLI CPC ਦੇ ਨਿਯਮ 23-ਏ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ ਉਚਿਤ ਠਹਿ

12. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸੰਜੇ

ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਘ (ਉਪਰੋਕਤ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਚਾਰਨਾਂ ਅਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਖਾਸ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਜਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾ ਸਕੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਨ ਲਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਪਲੇਂਟਿਫ-ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 (ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ), ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਅਤਿਰਿਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਮੌਖਿਕ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਸਿਦਾਂਤਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ। ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਆਮ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 27(1) ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਹੈਦਰਾਬਾਦ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਕਹਿਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਕੇਵਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਪਸੇ ਦਿਕਸਿਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਉਚਿਤਤਾ ਦੇ।

13. ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਨਾਲ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਾਕਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਨਿਸ਼ਕਰਸ਼ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਕਰਸ਼ ਟਿਕਾਊ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕੇਵਲ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬਲਤਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਕਰਸ਼ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਿਆ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਅਪਰਯਾਪਤ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਨਿਯਮ 24 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਨਾ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਆਰਡਰ XLI ਸੀਪੀਸੀ।

14. ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਬੂਤ ਦੀ ਚਾਹਤ ਬਾਰੇ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਗੁਜ਼ਾਰਿਸ਼ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਲੱਗੇ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਬੂਤ ਜੋ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਕੰਟਰੋਲ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੈ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਸਬੂਤ ਐਕਟ3 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 114 ਦੇ ਉਦਾਹਰਣ (ਜੀ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਜਰੂਰੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਰਗੇ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ, ਕੇਵਲ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਬੂਤ ਜੋ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ ਕਰਨ ਦਾ ਨਰਮ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾ ਸਕਦੀ। ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਗੁਣ-ਦੋਸ਼ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਹਨ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਨਵੀਂ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਰਿਮਾਂਡ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

15. ਇਥੇ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੁਝ ਅਸਥਾਈ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਬਾਰੇ ਜੋ ਕੁਝ ਹਾਲਾਤ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹਾਲਾਤ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ, ਇਕ ਹੋਰ ਟਿੱਪਣੀ ਨਾਲ ਕਿ ਮੁਦਈ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗਵਾਹ ਸੀ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਂਚਣ ਤੋਂ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੇ ਕਿ ਕਿਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਉਲਟਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਟਰਾਇਲ ਲਈ ਭੇਜਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ।

16. ਇਸ ਲਈ, ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨੁਕਤੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਸਫਲ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 28.06.2019 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਆਰ.ਐਫ.ਏ. ਨੰਬਰ 247 ਦੇ 2014 (ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 293 ਦੇ 2012 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ) ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਵਕੀਲਾਂ ਰਾਹੀਂ 20.03.2023 ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।

17. ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਖਰਚੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਅੰਕਿਤ ਜੈਵਾਨ
(ਮਦਦ ਨਾਲ: ਮਯੰਕ ਬਾਤਰਾ, ਐਲ.ਸੀ.ਆਰ.ਏ.)

ਅਪੀਲ ਮਨਜ਼ੂਰ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate